

ถายมาก เมื่อเดือนเชิงเพกเด่าความดอนน้ำด้วย ก็กลับกิก
ถึงพืชารอยตัวน้ำนานาหากก์ให้ดูตามหน้า แต่ครุว่าได้จากพืชารอย
ของด้วนมา ก็คันเล็ก เวดาจะเป็นหรือกายอย่างไรก็ไม่ทราบ
ที่ร้ายคองไปเยี่ยมให้ได้สักคราว เดือนเชิงเพกได้สูบยาบันเดงดู
เปงอย่างเก็บอยู่ร่วงๆ ว่างจังจากดัมไปปันตอน

Deng Xu Peieng say to give a gift to the King of Siam on his birthday. The King of Siam accepted it. The King of Siam said to Deng Xu Peieng that he was very happy to receive the gift. He also said that he would send a gift to the King of Siam on his birthday. Deng Xu Peieng said that he would do as the King of Siam said. The King of Siam was very pleased with Deng Xu Peieng's gift.

เดงอูเปงให้ข้อจากชัวว์ไส์เป็นเวลา ราวดีอนหนึ่ง ก็เข้าใน
เขตเชี่ยนไถ พอดันต้านทั่งกวนเช้ามานั่งคั่งหัวตั้งอิน ก็แฉ
เห็นกุชาวยื้อชัวสูงตระหง่านขึ้นไปบนเตาฯ มีเจ้าใหญ่น้อยเป็น
บริการเดกด้อมอยู่บ้านหาดาย ตะดะยอด ๆ เรียกว่าอุ่นรับกันตีพ่า
ตะของนาทึกระเห็นขอจากต่าชัว หัวอกทำให้เป็นไข่หมอก เมื่อ
ต้องแต่งชาทิคั่นดูกเปนรังสีต่าง ๆ เดงอูเปงกิดในใจว่ากเจา
ชัวซัวนี้ร่างงามเสี้ยงเหลือเกิน นักแต่ไกดยังงามถึงปานนั้น ก้าวได้
ไปให้กึ่งที่ต่อไม่ทรายว่าจะงามชนอีกเพียงใด ในเย็นวันนั้น
เจงอูเงิ่งให้พักนอนที่โรงศึกษาหนึ่ง แต่ค่ำ晚หางที่จะ
ไปปั้นเรือนนั่นเตรร่า

วันรุ่งขึ้นต้องอุปถัมภ์ทรงไปยังทางที่เข้ามาอุด ได้เดินร้าน
ของชาวยื่น ฯ ไปหาดใหญ่ ลึกลับถึงกุฎิหนึ่งที่ชาวเมือง
นั้นเรียกว่า ช้อยก็อยชัว เจ้าน้ำซ่างสมรีอาจวิง ฉะนั้นไปทาง
ให้ก็เห็นทางเดินไปด้วยผลไม้และหินทรายด้วยกัน ฯ กรณเดินเข้าไป
ชักหน่ออยู่ก็เห็นมีนาคส้ายหนึ่งขนาดกว้างสักสี่วา ยาวกลางอยู่ ดัง
เกตุเด่นให้ว่านานนี้ให้มาหากษัตริย์ผู้ใดอย่างแรง เมื่อมากระทำ
กับผู้คนต้องถูกด้วยคำบาน ลึกลับเดินตามชั้นนาคไป เห็น
ลักษณะนี้ช่องไฟลงเป็นราก เมืองบนของกามอย่างราชนาคโภเกื้อ
สองหอกสักลงในแผ่นดินของชักด้าว่า จួนเนียมตัว แปลว่า
กามนุตนา กองจะหมายความถึงเม็ดน้ำที่กระซิบมากระบัดปั๊กคล้า
เหมือนนุตตากของกามประคุบบ้านนั้นเอง สถานที่จะให้ผู้ใดก็ร่วง
ลงจากพื้นยังไห้ท้อใจลงมาเทะกะด้วกไม่เห็นมีอะไรท่านั้น ลง
ลักษณะนี้ก็จะดับลงอย่างกามชั้น นอยกูมคุยด้วยชาติ่ว่า ฯ แต่ลักษณะนี้ในกว่า
กามเจ้ายังก็อยชัวและถ้าถือเป็นเช่นนี้ก็จะเป็นสาขาวงเจ้าชัวชัวขันคงใน
ผ่านมาลเขียนไว้ที่ฯ เหตุใดมันต้องเรื่องใช้อีกคั่งเกณฑ์ให้ไปอยู่
ที่เจ้าต่ายกี ทั้งเจ้าต่ายกีจะเป็นประทศจะไร้ก็ไม่ทราบ ก้าวลงที่
ติดจะไร่ต่อจะไร่เดินอยู่นั้น รัตต์คดตัวว่าขอหน้าวุนิดหน่อย
พอประเกี้ยวก็มีลมพัดมาชุ่น เอือนมเตือนมาอีกกระแสัง แค่เปิดตา มีแต่
จะของที่มีปิดวามตามตามเป็นฝอย ฯ ลงอุปเบห์นไม่ได้การกี
รับมากดับ กกว่าจะถึงโรงเตี๊ยมที่พักก็พอดีพอดบกค่า แล้วผ้า
ผืนกซุ่มไปด้วยหินห่มด ต้องเรียกเจ้าของโรงเตี๊ยมให้รู้ว่าเจ้า
ฟังใจให้ “อย่างไรท่านได้ปะเซียนนี้กัน? เจ้าของเตี๊ยมถ้ามอย่าง
นี้ยก แค่ลงอุปเบห์นได้กอบว่าประการใด “เออท่านผู้นั้นรู้
แลกกับเซียนหรือ? มีเพื่อนเดินทางคนหนึ่งที่พักในโรงเตี๊ยมนั้นด้วย
กามเจ้า “เปิดตอก ก็อยันหักกานมุนได้ไปที่เจ้าชัวชัว” เจ้า
ของหัวร้องดันหันหน้าไปทางเดียวเปง “ท่านว่าจะไปเดาะหาเซียน
วัวพเจ้าดึงดองถางดูก” “เรื่องเซียนหนูมีก้มไป เว้นแต่ท่านจะดัน
บันนุชเราหรือไม่ท่านน” สายกันนพุ “ท่านทราบว่ามี
อยู่ก็ไหน? ลงอุปเบห์นกัน “กันท้าวพเจ้ากราบหนึ่ง จะ
ปันเซียนครองหรืออย่างไรไม่ทราบ” แต่กันแทนนพกันเรียกว่า
รัตน์ สายกันนพุ “ไหนดองเดาให้พังกุ๊ด ลงอุปเบห์
ยกความอยากร้าว “ก็ห่างจากนี้ไปทางทิศใต้ปันภารณยปต
แล้ว มีอยู่ดันหันซื้อวัตเกยนเดย์ ช้างดันมกุฎหินย่อนๆ คง
บันชะ ใบยา ก้อนหันสั่งรันพันชา กันนิรันต์ ไปร้าวสิบๆ ฯ

ถ่ายให้สอดคล้องกับความต้องการของบ้านดังมา ถึงขั้นถ่อมตัว ท่านฯ ทำให้สำหรับให้ข้อคิดเห็นนี้อยู่ในการอันดงชั้นนำ นานนานแล้ว จน ระยะไม่ใช่นานแล้วไม่มีใครกล้าขึ้นไปเตย เผริระการที่เห็นยังไง ใช้ชื่อไปนั้นนำก่อวินัยมาก กรณีเมื่อเดือนก่อนนั้น ก็กล่าวว่า หันไปอยู่บุญจะไม่ได้ พอวันรุ่งขึ้นกิกษุรูปนั้นก็ป่วยหาย หันไปอยู่บุญจะไม่ได้ ในเดียวเย็นๆ ท่านมักออกงานนั้นอยู่แล้ว นูกอกน้ำที่หักเหนิดๆ กันในย่านนั้นพากันเข้าใจว่าท่านคงเป็น ภัยคุกคามไร้คนหนึ่ง พากษารามนั้นที่เป็นคนกล้าหาญก็อุ่นใจ บันดาล ใจให้ท่าน เมื่อถูกท่านถูกเทศุกรณ์ชั่วหน้า คุณหนุ่นท่านฯ รู้เห็นด้วยแต่ไม่เบิดเผยขออนุญาตไว้หนึ่ง ยังมีร้อยปีมาแล้ว ก็ถือว่า เป็นกิกษุแต่ชอบแนะนำให้กับที่ไปหาท่านปฏิบัติทางเชี่ยน เมื่อ เวลา ๆ นี้เพื่อเชยของว้าพเจ้าให้รู้ในประชุมจะไม่เชิงผ่านครั้งหนึ่ง ขอ มีความกรุ่นท่าในกิกษุรูปนั้นอย่างเหลือเกิน ท่านถ่องอันไปกูดีว่า “เป็นเชี่ยนหรือไม่” “ขอไทยເກະທ່ານສູດໃຈ” เดงอุเปงกา “ว้าพเจ้าຮູບເຖິງວັດດີ ມັນຍຸ້ງຂ້າງວັດນີ້ເຊີງ” “ທ່ານຈະພໍ ว້າພເຈົ້າໃປດັງຕຽງນີ້ໄດ້ໃຫມ່ ວ້າພເຈົ້າຈະໃຫ້ກໍານົດຍກາຮັກຫ້າວັດ ຂຶ່ນປະ” เดงอุเปงว่าด้วย “ขอນິກທ່ານ ວ້າພເຈົ້າກີ່ດືອງກາ ດະກັນນັນນັນໃນວັນຮູ່ພຽງເໜີນອັກນີ້” ເຖິງສັນຕິບັນຍອງ ເນື້ອຫຼຸ ກັນກົດລົງແດວຄ່າງຄົນກົດລົງໃປນອນທີ່ຫຼອງຂອງຄັ້ງ

กันรุ่งวันหิมะยังตกหนักลงมาอีก
เที่ยวก็ตกล้ำโด่งอย่างไปที่บ้านของค้า
จังมาถึง เพราะเหตุที่หิมะตกหนา
เที่ยวก็ต้องให้เดงอย่างไปทั้งบ้านตัวกินหนัง
กันไปที่วัดเทียนเตงย กกว่าจะไปถึงได้ต้องรับความลำบากเป็น
อันมาก เพราะว่าวันนี้恰ในเวลาหิมะตกหนาเรื่องนั้น
ติดอกอย่าง

“... ท่านก็ต้องไปไหน ” เดงอยู่เป็นกามเกียวก็ต เมื่อไห
พิจารณาจะ ไม่ไปไหนแน่ๆ “ น่าก็ต้องขอกราบอย่างนั้น ” ให้รำคาญ
ชั้นไป ” เดียวคิดสันศรีจะ “ ข้าพเจ้าจะให้ท่านหนังดำดัง จะ
ท่านช่วยส่งข้าพเจ้าน ” “ อย่าว่าแค่ดำดังเทียบเดย ก็ให้ร้อง
คำดังข้าพเจ้าก็ไม่กด้วยประทาน ” เดียวคิดบัญเชิญ เดงอยู่เป็นร
เดินไปถดถงเข้าส่องมือเห็นยว่าที่สายโซ่แต่เข้าเก้ายันที่ดูก็ไม่ได้ โหนกคู
ชั้น แล้วก็เห็นยวัดยกันชั้นไปอีกที่ตะปัดถัง “ ระวังอย่าให้ให้
มนต์นี้ไป ” เดียวคิดว่องท้องอยู่เบื้องต่าง ก้าวให้เต็งอยู่
จากกระแทกดันหดคุมมือหดันลงมา แล้วก็ตั้งศีดแขวงใบมันชั้นไปอีก ม
ความกิตรอยู่อย่างเดียวกัน จะพยายามอย่างไรรั้งมัน เวลาต้องไป
ให้ถึงท่านมุ่งหมายให้ถึงได้ พอดีก็ครุ่นใหญ่ๆ ก็ให้รันถึงที่รวม
เห็นก็ต้องเดินๆ แต่ไม่ใช่กระดาษแผ่นหนึ่งก็คงจะต้องใช้กระดาษ

ເດັ່ນຢູ່ປະຈຸບັນກົງແມ່ນກວະຄານອົບດັບຕໍ່ເນຳໆ ໄດ້ເຫັນນີ້ກົມ່ງວ່າງກາຍ
ໃຫຍ່ໄກຮັບທີ່ ນັ້ນຂັດສົມາກີ່ທົດນິກາຍຸ່ໃນນີ້ ທ່າວັງ ຈຸນິກັງ
ນັ້ນທີ່ໄດ້ໄຟກັນຂ້າວສານແດຍະໄວ ຖ້າວັງເກະກະຍຸ່ ເດັ່ນຢູ່ປ່ອຍໆ
ຢ່ອງເຂົ້າໄປກຸກເຂົ້າຍຸ່ຕຽນໜ້າກົມ່ງນີ້ “ເຈົ້າມາຕັ້ງຮອດ” ກົມ່ງນີ້
ຫຼຸດເມື່ອດືມຕາຈຳອົງດເດັ່ນຢູ່ປ່ອຍ “ຂ້າພເຈົ້າໄດ້ສູ່ກວາມດຳເກີ່ມຢ່າງແຫຼນ
ສາຫະດິນໄກນຳກົງທີ່ ຂອນີ້ເປັນເຈົ້າຈະເຫັນເກົ່າສົດວ່າຜູ້ຍາກໄດ້ໂປຣກ
ໃຫ້ພັນຈາກວັນຍຸ່ດັ່ງສຳຮັບຍຸ່ດັ່ງ” ເດັ່ນຢູ່ປ່ອຍຈອນໄຫຍດວາມເກາະພ “ຖຸ
ກາຮເຈົ້າຜູ້ນິກຮັກຫາ” ກົມ່ງນີ້ນັກງານເທິງທີ່ ເຈົ້າໄນ້ຕ້ອງນຽມຍາຍດີ່ງ
ກາຮ່ານຫຼັດັ່ງ ວັດໜີ້ຕົ້ນແດ້ວ ເຈົ້າປ່າດນາຈະໃຫ້ພັນຊື່ກວາມຕັ້ນ ເຈົ້າ
ຕ້ອງຮູ້ເຫັນຫຼັງກວາມເກີກໃຫ້ປະຈັບແດ້ງ ແລ້ນວິດີ່ໄກຮັບນໍາເຈົ້າໄປ
ຢູ່ດົນນັກ” ຫຼຸດເຊັກທົດນິກາເຂົ້າມອົງດັບຕໍ່ກວະກະວົງຂອງຕົວເບີງແລ້ວ
ກົມ່ງປຸ້ອາຫາດ່ອ “ເຈົ້າເຂົ້າໄດ້ໃໝ່” ຂ້າພເຈົ້າຍັງເສດນັກ ດີເດີເຈົ້າຍັງ
ໜານແນ່ນນາກ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈໃນໄດ້ຍຸ່ເຊີງ” ກົມ່ງດູດອນໄຈໃຫຍ່ແດ້ວຫຼຸດຕໍ່
“ເຈົ້າເຄີຍພວກຮູ້ນີ້ຈຳຈະນອກເຈົ້າໃຫ້ແດ້ງຮັດ ຄົງດູກວິນໄປທຸງຊາຫານມາ
ກິນກັນ ເຫັນໄໝກັນເຈົ້າອົງເກີນແດງໜີ້ນີ້ກົວໜົນອຸ່ນຍຸ່ທັນນີ້” ເດັ່ນຢູ່ປ່ອຍ
ກົດກວິນໄປກ່າວການກ່າວສົ່ງ ເນື່ອຫຼຸ່ງຫາສົ່ງແລ້ວກົມ່ງການປະຮະກົນໃຫ້
ປະຊາກາຍຢັນ ກົມ່ງນີ້ອຸ່ນຢູ່າຄໃຫ້ເດັ່ນຢູ່ປ່ອຍກົນພວ້ນກັນທ່ານ
ກວັນດັກເວດາກໍາກົມ່ງຮູ່ນັກນົກມີເກັນແດງຢູ່ປ່ອຍວ່າ “ກະນັ້ງຮອດ
ກະນອນຍ່າງໄວ້ກົມ່ງກວາມພອໃຈ ເຄົ້ງວ້າຈະກ້ອງທໍາວິນໜ້າຮະ”

พูดเดิ้ลก์นั่งลงมาที่ห้องน้ำปูดกับการน้ำท่วมร้ายใน เดงชูเปงไม่ก็ต้า
ห้องน้ำบน กอยเดิ้ลก็คิดถึงเรียบทะลาร์ย์คนดีดีครุ่ง เห็นท่าน
ก็ให้หัวใจเห็นใจกัน กรณีดีเยานี้มีความหมายใจเห็นใจกันของกรณี
เดิ้ลกรุงศรีอยุธยาได้ ต่อเดียวรุ่งเร้ากิกษุนันก์ตั่งตุกเต็มหนึ่งกันชู
ศักดิ์สิทธิ์ให้เดงชูเปง แต่เดอกว่าห้องดุกชูปูดกันนี้ต่ำหรับบูชา
เทวดาเอ้าจังก่อมข้อต่อข้อต่อคันกีร์วิเศษ ตั่มนี้ ว้าจะะอยู่ร้างหนองกรวยนั่ง
กัน เป็นมีพากอักษร์มาระณะมายชิงเอาพระคันกีร์ กิกษุให้โอบกอด
เดิ้ลก์เดินดองกอกกู๊ดเดอเฝ่นกระดาษบีดที่ซ่องประตู เดงชู
เปง ดุกชูปูดเจ้าก์เบิกกันกีร์วิเศษขอกราบตักแตง สร่างต่องเร้า
มาทางซีกทางตะวันที่พากอยู่กรุงประตู แล้วไก่รีดีดีกามว่ากระไร
เห็นจะเป็นตัวยกด้วยคำในคันกีร์ชั่วช้า เกินกว่าบัญญาเดงชูเปงจะ
เข้าใจ ลังกอรุ่หันนั่งเดงชูเปงรู้สึกใจหวิวๆ มือเท้าอ่อนเดบดัน
นอนอยู่กับพื้นกระดิกระเตี้ยไม่ไหว ทันใดนันข้ายอดก็รีกันนน
ไค เบีกเฝ่นกระดาษที่บีกประตูกู๊ดเร้ามา ปากก์หัวร้องว่า “ขอโปรด
เพื่อนมาก กันได้ก็ยินดีนานแล้ว” พูดเดิ้ลก์เร้ากันกามกัวเดงชูเปง

ຍາ ຮະຫັບ ກລື່ນຕົວ

๖๘

แจ้งความขายยาอดผู้มี

ด้วยยาติดงานนี้ ว้าฟเด้าเป็นเชียงค์ตั้งจากบริษัทไคเซ
เมืองเชียงไย ให้ กหก ดูแล ว่า ยา งานนี้ มีให้มีผลเพียง
อยู่ เดียว เวลา นี่ ผู้ นิยมใช้ มาก เพรา ออก ผัน ให้อายุ่ง
เว่อระ หาย ยาก ก็ เกิด คราบ เป็น เวลา ที่ เงิน เสีย ไช ภาร กาก
แล้ว จึง ให้ ราย งาน นน ให้ กหก ที่ ศูน ภาร รา กาก ถูก มาก แต่ ติบ ห้า
เปอร์ เซนต์ ก่อ ๑๐ ถ้า ผู้ ที่ สรุป ผัน นัก ตะ หนึ่ง ตั้ง รับ ประทาน ยา
น ประมาณ รวม ๕๐ ห่อ เท่านั้น ก็ อาจ หาย ขาด ได้ ภายใน ๑๐ วัน
แต่ ยา งานนี้ ว้าฟเด้า จะ ตั้ง เสมอ นิ ให้ ขาด คราว ไค เพรา ฉัน
เป็น โภค ภัณฑ์ ของ ท่าน ผู้ ที่ อยา กจะ ออก ผัน คง รับ ร้อน ไป ออก เสีย
เพรา รา กาก ถูก กว่า ยา ผัน มาก ขอ อย่า ให้ เสีย โภค ภัณฑ์ จะ ตก ลง
แล้ว นั้น ไช ภัย ลักษณะ อย่าง นี้ มาก มาก

ห้องยอกส้วมน้ำ

ເລກທີ ๒๗๓ ດັນສໍາເພິງກອນ ກດາກຳ
ຈັກທັງໝົດ ໂຮງງານການ
ໄກສັ້ນທັງໝົດ ແລະ ຖໍ່ໄກສັ້ນ

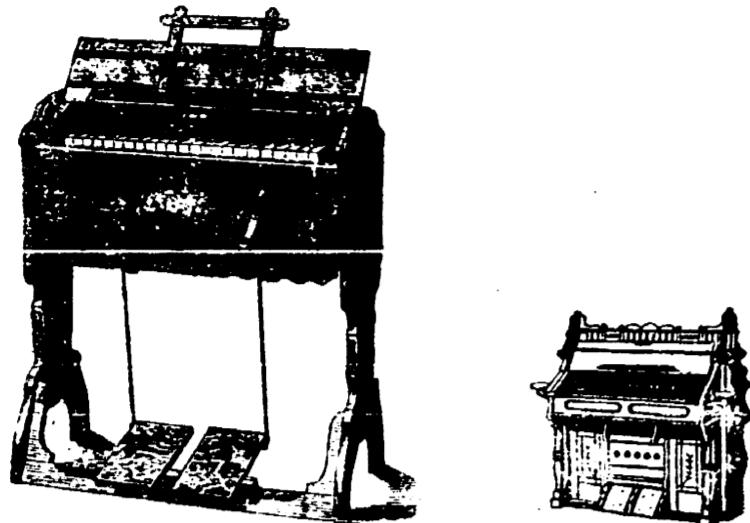

ເປັນເອເຍື່ນ

四庫全書

ສະຍກວາກ ທຶກ ດັນນີ້ ເຊາວະງານ
ຈະ ພວກເຮົາ ພວກເຮົາ ແລ້ວ ສະຍາກວາກ

ข้อก-ไชยวัสดุ แห่งความรุนเริงของท่าน

ที่บ้านเพียงชั่วโมง เก็บ ชนิดนี้ห้ามซ่อน เก็บไว้ ก็รู้ตัว คราวนี้ไป
นั้น บังคับให้มีคอกเข้ามาเผาด้วยตัว นิสัยคนๆ อย่างเด็ก
ราชา เกรียงจะนำบารักกัน อย่างถ่องถ้วน ; เกรียงจะนำบารัก
ถังบ อย่างให้เห็น เกรียงจะนำบารักกัน รูปทรงงามๆ
ตนนั้นเป็นก้อนหินหราชนิดทุกๆ ท่าน สร้างห้องในห้อง
ริบบิ่ง หรือในห้องประดูนตโภสร่างๆ ท่านควรจะมีอ้อ
เก็บชนิดนี้ไว้ เช่นก คุณความดีจะถาวร จะบ ที่บ้านเพียงชั่ว
โมงเก็บชนิดนี้ ก่านก็ยังคงหายไปได้ แต่ก็กล่าวที่บ
เพียงชนิดอย่างนี้ๆ ก็คงหมด (เพราะ ชนิดนี้จะเสียหายในปีกัน
เดือนเป็นอย่างมาก ก่าน ก่านชื่อ ก็ต่อ (เรื่องกรับ)

ରାଜ୍ୟ ପାତା

ນີ້ຈໍາເຫດຊື່ກົມມະນາຍາທີ່ໂມດ ສັກໍາ ພະຍາກົມ ດັນເຈົ້າລູກຂູ ດຽວເກົາ

ຫານກາໄທໝາດແກ້ໄຂ ໄນໄທ້ຍັນ ດັວ !!!
ຫານກັບກັບທັງ ອີຕີ ແລະ ໄທ້ມຸນຫາວ່າຈົງ !!!
ຫານ ກາຊື່ນປາງກ່ອນ ການວະນອຍທາໄທ້ວິນນາກ !!!
ຫານ ພາແຫວັງທີ່ເປັນແລະ ນີ້ເຄີ່ນ ການວິຈິໄກ !!!

ນາມເນື່ອເຫັນຮາສາດີໃນເ ສັກ ພະ ທາວ໌ ເພັນ ເກົ່າງຍຸງຢູ່ເຕີ 1

